

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

ljalo jo je številno občinstvo. Umrila je tudi najstarejša faranka 88letna Frančiška Apšer, o kateri je prinesel sliko in poročilo list »Slovenec« za Božič lansko leto. Prej je bila vedno zdrava, k Novemu letu pa je resno obolela in vsled bolezni sedaj umrla. Tudi na njeni zadnji poti jo je spremljalo lepo število pogrebcev. Naj obe pokojnici počivata v večnem miru!

Trniče na Dravskem polju. Na veliki petek je nenadoma izbruhnil v Trničah pri g. Francu Cafuta požar, ki je v kratkem uničil vse imetje. Pri krušni peki so se vnele saje in ogenj so domači opazili, ko je bila že vsa slamnata streha v plamenih. Škoda je ogromna, zlasti, ker je gasilcem iz St. Janža manjkalo vode, tako da gasiti sploh niso mogli, temveč so reševali le pohištvo in druge ogrožene predmete.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Velikonočni prazniki so minili brez vsakih novosti. Komaj pa je zasijalo jutranje solnce velikonočnega torca, so nam zvonovi naznanili žalostno vest o smrti našega uglednega občana Matevža Kotnik, ki je v 79. letu svoje starosti zapustil to solzno dolino ter se preselil k Večnemu, da tam prejme svoje plačilo. Bil je ugleden in spoštovan mož ter dober družinski oče, ki je vzgojil svoje otroke v krščanskem duhu. Eden sin je duhovnik in profesor ter je zanj daroval sv. mašo zadušnico in ga spremil v spremstvu domačega župnika na zadnji poti. — Isti dan je izbruhnil požar pri posestniku Brumecu, ki je uničil popolnoma gospodarsko poslopje s hišo vred. Prihitela je na pomoč požarna brigada iz Slov. Bistrice, toda vsled pomanjkanja vode ni mogla ničesar napraviti. Zgodilo pa se je to, da je šofer zavozil avto v jarek, iz katerega so ga le z veliko težavo izvlekli.

Sv. Trojica v Slov. gorica. Strašna smrtna nesreča se je na Jurjevo nedeljo ponoči ob pol 11. uri pripetila na banovinski cesti v Zg. Verjanah. Z vso naglostjo se je namreč vozil na motornem kolesu skozi Sv. Trojico proti Gornji Radgoni znani šofer Adolf Fišer. Na bestii pa je prevrnjen ležal drog z avtomobil-

skimi znamenji. In v ta drog se je z vso silo zaletelo motorno kolo ter se po velikem skoku prevrnilo in skoro razbilo. Pri tem je treščil šofer na zemljo in obležal na cesti mrtev z razbito lobanjo. Bilo je na to drugi dan aretiranih nekaj okoliških fantov, ki so nujno osumljeni, da so s polaganjem droga zakrivali to smrtno nesrečo. Isti dan se je pripetila še ena smrtna nesreča. V Brengovi je zašla že v mraku Julijana Ketiš, stanujoča pri Kaisersbergerju, v Rojsov ribnik, kjer je utonila. Orožniki sedaj poizvedujejo, ali gre za nesrečni slučaj ali za zločin. — Pred kratkim je v naši fari umrla najstarejša faranka Marija Petek, stanujoča pri kovaču Budju, ki je dosegla polnih 95 let. Rojena je sicer bila v župniji Sv. Andraža, vendar pa je v naši župniji preživela nad 70 let. Vse njeno življenje je bilo posvečeno molitvi in težkemu delu. V Spodnjem Porčiču je umrl vrl mož apostolstva župan Franc Vertič. Zbolel je za srčnim oslabiljenjem in preden je minil eden teden, je že bil med rajnimi. Krasen pogreb je lepo pokazal, kako je bil rajni splošno pri-

vsakovrstno manufakturno blago

ljubljen in spoštovan. Zapušča žalujočo ženo in hčerko. Naj vsi počivajo v miru božjem! — Prejšnji teden je v cerkvi pred oltarjem Gospodovim obljubil vrl mladenič Vinko Dvoršak iz Spodnjega Porčiča, prednik tukajšnje fantovske Marijine družbe, zakonsko zvesto bo pridni Marijini družbenici Eli Filipič. Oba se preselita na nevestino posestvo na Zenik v župniji Sv. Jurija ob Ščavnici. Sprinzarjev Franček si je pa za zakonsko družico izbral Bašejo Nežiko iz Zgornjega Porčiča. Naj bosta oba para srečna in zdrava v zakonskem življenju do zlate in demantne poroke!

Sv. Rupert v Slov. gorica. V prvem tednu marca nas je zapustila Veronika Benkova v Selcih, stara komaj 28 let. Bila je članica Marijine družbe, tretjega reda, večne bratovščine in bratovščine živega rožnega venca. Na zadnji poti jo je spremljala velika množica ljudi, med njimi Marijine družbenice, ki so pri hiši žalosti in ob odprtem grobu zapele pretresljive žalostinke. Bodi jim vsem, zlasti Tereziki Rojsovi, izrečena srčna zahvala, kakor tudi g. župniku, ki je ob odprtem grobu vzel slovo od

rajne mladenke, ki je v svojem življenju z vzorno gorečnostjo izpolnjevala krščanske dolžnosti. Rajna, ki je zapustila žalujoče starše in tri brate, naj počiva v miru. Zalujočim naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. gorica. Na sedmini Veronike Toplak v Selcih je bilo za dijaško semenišče v Mariboru nabranih 80 Din. Bog povrni vsem darovalcem!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kakor cvetka si cvetela, a prerano si zvenela: na to smo se spomnili dne 17. aprila, ko so zvonovi župnijske cerkve in domače kapelice naznanili smrt naše vrle, marljive in vzorne mladenke Marije Vavpotič iz Pršetincev. V najlepšem cvetu mladosti, 19 let staro, jo je Vsemogočni iz doline solz poklical v nebeški raj. Kljub vedni zdravniški pomoči se ni mogla otresti hude bolezni, ki je izpodjedla njeno močno telo in ji pretrgala nit življenja. Dne 19. aprila smo jo položili v prerani grob. Ko je ležala na mrtvaškem odru, so jo prišli kropiti številni ljudje, posebno mladenke, s katerimi je bila ves čas življenja v najlepšem prijateljstvu ter priljubljena pri vseh, ki so jo poznali. Ko smo kljub slabemu vremenu stali v obilnem številu ob tvoji prerani gomili in ihteli v žalosti s tvojimi dragimi starši, brati in sestrami, smo se v tolažbo spomnili besed Kristusovih, da križ nam sveti govori, da snidemo se nad zvezdami.

Negova. Smrt se v zadnjem času kaj pogosto oglašala. Pred 14 dnevi smo na en dan pokopali kar dva: Ano Ranc, prevžitkarico iz Negovskega vrha in Janeza Vreča, posestnika iz Negovske vasi. Obema daj Bog večni mir! — Velikonočni prazniki so minili hvala Bogu brez večjih nesreč pri streljanju, akoravno bi človek nekoliko kazni privoščil onim, ki so s streljanjem motili na velikonočno nedeljo službo božjo. Nekateri menda pridejo k cerkvi samo zato, da se nekoliko ljudem pokažejo, v cerkev pa jih sploh ni. — Naše katoliško prosvetno društvo, ki je bilo z drugimi vred razpuščeno, je zopet dovoljeno. Mladina se je zopet korajžno vrgla na prosvetno polje. Pripravlja se igra »Repoštev«, ki jo bodo fantje

v veliki izberi pri
ANT. MACUN, Maribor, Gosposka 10.

Tujec se je zasmel.

»Ali ne poznate črnega Jerneja?«

»Nobenega črnega Jerneja ne poznam.«

»Tihotapec je,« je rekel tujec. »Predrzen človek. Pravzaprav junak. V mestu so pripovedovali o njem. Tudi o vas, gospod Meden, so pripovedovali več čudnih reči. Zato sem mislil, da poznate Jerneja.«

»Hudič vendar, kdo pa ste? Odkod me poznate? Jaz vas še nikoli nisem videl.«

»No, mogoče da sem sodnijski človek, ki vas bo prijel, mogoče pa sem občestni ropar, ki vas bo tudi prijel. Prijeten tovariš na potu pač nisem.«

»Strašni ste! Ali ste res policist? Kaj mi torej hočete? Jaz sem poštenjak.«

»Kdo ve? Ali se me bojite?«

»Da,« je priznal Meden. »Nisem več prav mlad, mnogo sem že skušil; moji živci niso veliko vredni. Taka stvar me hitro vznemiri.«

»Si lahko mislim. No, danes vas bom še pustil. Za vsakim zlim dejanjem koraka maščevanje. Maščevanje ne koraka z zlim dejanjem

vštric; vendar pa je vsako uro malo bliže, čeprav samo za tri korake. Le počakajte, dohiti vas! Danes še ne! Danes pojdem z vami le do Blažunova krčme. — Ali stari malopridnež še živi?«

»Živi,« si je oddahnil Meden, »in malopriden je res. Saj je že tule njegova gostilna. Zgoden večer je še, zato bo še bedel. Stopite le kar v gostilno.«

»Ali ne pojedete z menoj na kozarec žganja?«

»Ne mislim nanj! V to krčmo ne zahajam več.«

»Tako — tako; toda jaz bom starega obiskal. Pa pojedite sedaj sami dalje, saj vam bo gotovo všeč tako. Še nekaj: vi ste vedno upravljali častne službe, bili ste župan, cerkveni ključar in podobno. Ali ste še vedno?«

»Še vedno.«

»Ali ne nabirate slučajno sedaj za kak dober namen?«

»Da, zbiramo za zastavo dekliške zveze.«

Dalje sledi.

S pomočjo elektrike se je obranil rubežni. V francoskem mestu Rennes se je poslužil posestnik garaže izrednega pripomočka, da bi se odtegnil rubežu. Ko je bilo na tem, da se ga lotijo radi neplačanih davkov izterjalci, je napeljal v vse ključavnice svojega stanovanja električni tok. Zastonj so se trudili eksekutorji, ki so poklicali na pomoč policijo in gasilce, da bi se polastili z elektriko osigurane trdnjave. Povrh se je zbrala pred stanovanjem originalnega branilca več tisočglava množica demonstrantov, radi tega je oblast sama opustila oblego.